

Michel Kunnen.

In iedere werkgemeenschap is er wel iemand, die er steeds op uit is een gezellige sfeer op die afdeling te krijgen of te behouden.

In de elektronische afdeling van de centrale werkplaats hadden wij ook zo iemand. Michel. Hij had iedere keer wel weer wat om de zaak te vermaken. Zo herinner ik mij, dat hij, juist voor Kerstmis, met een konijn op de afdeling verscheen. Hij had het beest in een grote doos zitten voorzien van luchtgaten. Dat ging hij verloten en omdat de lootjes niet zo duur waren, wilde iedereen wel een of meerdere loten kopen. Al snel kon de trekking plaatsvinden. Nu hadden wij verwacht dat de winnaar blij zou zijn met het konijn, maar die realiseerde zich toen pas, wat hij met dat beest zou moeten doen. Hij zat op kamers waar hij dat beest echt niet kon houden en dat arme beest slachten was voor hem helemaal geen optie. Michel was bereid dat konijn tegen een gering bedrag terug te kopen. Het jaar daarop wilde hij weer een konijn verloten, maar nu bracht hij geen konijn meer mee. Hij vertelde dat het konijn dat hij thuis had gelaten, nog mooier en groter was dan het konijn van het vorig jaar. Ook nu verliep de loterij vlotjes, maar opnieuw was de winnaar niet zo blij en wel om dezelfde reden als de winnaar van toen. En weer kocht Michel het beest terug. Pas toen bekende hij dat hij ook helemaal geen konijn had. Alle deelnemers aan de loterij kregen hun geld terug.

Ook jaren op een rij was hij de organisator van de toto tijdens de Tour de France. Iedereen kon inschrijven en een inleggeld betalen. Er moest geraden worden welke renner de etappewinnaar werd en wie uiteindelijk de tour zou winnen. Toen dat alles goed verliep, voegde hij een jaar daarop een ploegensysteem toe. Elke ploeg moest uit een vast aantal mensen bestaan. Zo ontstond een ploeg van instrumentmakers, draaiers, bankwerkers, Plaatbankwerkers en elektromonteurs. Later kwamen daar ook de elektriciens van Bierhof bij. Iedere ploeg had een ploegleider, die moest zorgen dat alle briefjes van zijn ploeg vóór 9 uur ingeleverd moesten zijn, zodat voorkomen werd, dat men niet geïnformeerd kon worden door de eerste radio-uitzending van die dag. Er waren toen nog geen computers, maar Michel had een systeem bedacht, zodat hij iedere avond gemakkelijk de stand van zaken kon opstellen, die hij de morgen daarop publiceerde. Wie bovenaan kwam te staan, moest een gele stropdas dragen. Die ceremonie herhaalde zich iedere dag. Dat deed hij met het grootste plezier en aan het einde van de tour reikte hij de bij elkaar gebrachte geldprijzen uit.

Sjef van Gestel.